

పడుతుంది. మీకు ఇష్టం ఉన్న లేకపోయినా మీలో ఉన్న అజ్ఞానాన్ని భస్యుం చేసి విడిచిపెడుతుంది. సగం దూరం వచ్చేక ఈ జ్ఞానం గొడవ మాతు వద్దు బాటోయ్ అంటారు అయినా అది మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టడు. అది మిమ్మల్ని తుభ్రంగా కడిగి ఆత్మ ఎంత పవిత్రున్నదో మీ మనస్సును అంత పవిత్రం చేసి అది ఆత్మకారం చెందేవరకు గురువు అనుగ్రహం విడిచిపెట్టడు. భార్యభూతుల సంబంధం అది మానసిక పరిధిలోనిది. స్వతంత్రంగా ఉండేచి, మానసిక పరిధిలో లేసిని గురువు అనుగ్రహం ఒక్కటి మాత్రమే. మీ పిల్లవాడు బాడి చేసుకొంటే వాడిని తుభ్రంగా కడిగి వాడిని మీరు ఎత్తుకొని ఎలా ముద్దు పెట్టుకొంటారో అలగే ఒకవేళ మీరు బేడ్ వేబ్లట్లోనికి వెళ్లినా మిమ్మల్ని కడిగి తుభ్రం చేసి వాడినుండి మిమ్మల్ని దూరం చేసి మీరు ఆయనను మల్లివాయినా గురువు మిమ్మల్ని మరిచిపోకుండా మీరు ఏ జన్మలో ఉన్న సరే ఆయన స్వరూపాన్ని మీకు ఇచ్చేవరకు మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టడు, వాడు గురువు.

(శ్రద్ధరు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 13-04-08, భిమవరం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువులల్లారా,

మనకు ఉన్న ధనం కంటే, నిామాజికమైన కీర్తికంటే, చదువుకంటే, జీవితంలో అన్నింటికంటే క్రమశిక్షణకు ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇవ్వాలి. మనస్సుకు క్రమశిక్షణ లేకుండా అది ఏ మూలంలో నుండి వస్తున్నదో అక్కడికి దానిని పంపలేము. మీకు సవినయంగా, సుస్పష్టంగా మనవి చేసేటి ఏమిటి అంటే అవుట్సైడ్ గొడవలవలన ఎవలకి మోట్టం రాదు. బాహ్యంగా ఏదో గుడికట్టించాము, బడికట్టించాము, ఏవో మంచిపనులు చేసాము అంటే వాటివలన మనకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. మంచిపనులు చేయటం, మంచిగా ఉండటం వలన మానసికమైన సుభ్య కలుగుతుంది. అంతమాత్రం చేతనే జ్ఞానం కలుగదు. ఆ పని చేసేటప్పుడు మన తలంపు ఎలా ఉంది. వ్యాధీనా ఒకమాట మాటల్లాడితే, చేతితో ఒక పనిచేస్తే, ఒక సంకల్పం వస్తే అక్కడ ఇవి అన్ని వ్యక్తిభావనతో చేస్తున్నామా, ఆ ఇండివిడ్యువర్తను మరిచిపోయి చేస్తున్నామా అనేటి ఈశ్వరుడు చూస్తాడు. భగవంతుడు మాతు అన్నాయం చేస్తున్నాడు అని చాలామంది అంటారు. భగవంతుడు ఎవలకి అన్నాయం చేయ్యడు. అలా అన్నాయం చేస్తూ ఉంటే వాడు భగవంతుడే కాదు. భగవంతుడు అందలకి న్నాయమే చేస్తాడు కాని అది మీ తలంపుకు నచ్చకపోతే, దానిని స్వీకరించే స్త్రీ మీకు లేనప్పుడు అది అన్నాయం, అన్నాయం అని అనుకొంటాము. మీ జీవితం, నా జీవితం, మొత్తం ఈ స్పష్టి అంతా కూడా భగవంతుడి సంకల్పం ప్రకారమే నడుస్తుంది. భగవంతుడి సంకల్పాన్ని కాదని మనం ఏవీ చేయలేము. ఉన్నది ఆయన ఒక్కడే. భగవంతుడికంటే మనం వేరుగా

ఉన్నాము, అయినను కాదని మనం ఏదో సాధించగలము అనే వ్యక్తిభావన మనకు ఉండి కాబట్టి సాధన చేసి దాసిని తొలగించుకో అని చెపుతున్నారు కాని వ్యక్తిభావన లేకపోతే అనలు సాధనతో పని లేదు. మనం ఏదిగా ఉన్నామో దాసిని తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాము అంటే మనలను మనమే తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాము, మాయ అంటే ఇదే. మనిషి ఏ పని చేసినా ఆనందం కోసమే చేస్తాడు. పెళ్ళి చేసుకొంటే ఆనందం కోసం చేసుకొంటాడు, ఉబ్బు సంపాదిస్తే ఆనందం కోసం సంపాదిస్తాడు, అభికారం సంపాదిస్తే ఆనందం కోసం సంపాదిస్తాడు, ప్రతీమనిషి ఆనందం కోసమే పనిచేస్తాడు కాని వాడికి ఆనందం దొరకదు. ఎందుచేతనంటే అక్కడ ఆనందం లేదు కాబట్టి. మనిషి ఆనందం కోరుకోవటంలో తప్ప లేదు కాని అది ఎక్కడ ఉందో అక్కడ వెబికితే దొరుకుతుంది కాని అవట్సైడ్లో ఎక్కడా ఆనందంలేదు. మీకు విదైనా అర్ధప్రాం వచ్చినప్పుడు సంతోషం వస్తుంది, దురదృష్టం వచ్చినప్పుడు బాధ వస్తుంది. అనలు ఈ సంతోషం, బాధ అనేవి లేవు, ఇవి అన్ని ఎమోషన్లే, జీవితం అంతా ఎమోషన్లే తప్పేంచి ఏమీ లేదు. మనకు ఏది వచ్చినా భగవంతుడి ప్రసాదమే, కాని మన తెలివితేటలవలన అది సాధించాము అనుకోని లోపల నష్టపోతున్నాము. బయట వేడిగా ఉంచి అనుకోండి, మనం ఐసి. గదిలో కూర్చుంటే చాలా చల్లగా ఉంటుంది. అలాగే మీకు ఆత్మజ్ఞానం కలిగితే బయట పరిస్థితులు నూటికి నూరుపాశ్చ వ్యతిరేఖంగా ఉన్న మీ మనస్సు ఎసిలో ఉన్నట్లు ఉంటుంది. సబ్బక్క మీకు అర్థమైతే మిమ్మిల్ని దురదృష్టం వెంటాడుతున్న మీ మనస్సుమటుకు ఎసిలో ఉన్నట్లు ఉంటుంది. ఎందుచేతనంటే అది లోపల నుండి సుఖం, శాంతి తీసుకొంటూ ఉంటుంది.

కర్త రఘుస్వం తెలుసుకోని పనిచేస్తే కోలకలు తగ్గుతాయి. పనిచేసేటప్పుడు పని పని కోసమే చేయాలి. వచ్చేది వస్తుంది, రానికి రాదు, ఫలితంకోసం ఎదురుచూడకు. మీరు సాధనలు చేసుకొంటున్నారు, సత్కారుపుల సహవాసం చేస్తున్నారు, పూజలు జపాలు చేస్తున్నారు కిటి అన్నింటి యొక్క ప్రయోజనం మనస్సును శుద్ధి చేసుకోవాలి. స్నేహిలు ఎక్కువగా ఉన్న బంధం వస్తుంది, విరోధాల వలన కూడా బంధం వస్తుంది. ఎవరైనా మనలను విరోధ అనుకోవచ్చ కాని ఫలానా వ్యక్తి మనకు విరోధి అని మనం అనుకోకాడు. మన వ్యుదయంలో ఏ సత్కమైతే ఉందో దాని తాలుక ఎరుక మీకు వచ్చిన తరువాత ఈ శలీరాసికి చావు వస్తే మనం ఇంక ఏడవము, చావును కొగిలించుకొంటాము. ఎందుచేతనంటే ఈ దేహం చనిపోయినా మనం ఉంటాము అన్న సంగతి మనకు తెలుస్తుంది, అప్పడు మరణాసికి సంబంధించిన భయం ఉండడు. ప్రపంచంలో ఉన్న దూఃఖం అంతా కర్మశ్ఫోంలో పెట్టాడు. ఇది

నావల్ల అవుతోంది, ఇది నేను చేస్తున్నాను అంటావు నువ్వుంటూ అసలు ఒకడవు ఉన్నావా? వాడు నిజంగా లేదు, కానీ ఉన్నాడు అని నీవు అనుకొంటున్నావు కాబట్టి వాడిని తొలగించుకోవటానికి సాధన చెయ్యి. స్వభావం మార్చుకోవటం చాలా కష్టం, స్వభావం మారాలంటే అలవట్లు మారాలి, రాంగ్ తింకింగ్ మారాలి, నీవు వేరు నేను వేరు అనే బేదబుట్టి తగ్గాలి. స్వభావం మారుతుండా ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. ఇప్పుడు మనకు దేహంతోటి, మనస్సుతోటి ఎలా తాదాత్మం ఉందో అలాగ మన వ్యాదయంలో ఉన్న వస్తువుతో తాదాత్మం వచ్చేవరకు మనకు అనందం లేదు, శాంతి లేదు, సుఖం లేదు, మనకు అక్కడకు చేరుకోవాలి. అక్కడకు చేరాలంటే మనకు కూలీమైండ్ ఉండాలి, క్షయటీమైండ్ ఉండాలి. మన మనస్సు మనకు విరీధంగా ఉండకూడదు, మనకు స్నేహితుడిగా ఉండాలి. మీకు జీవితంలో అనేక అవమానాలు ఎదురవుతాయి, అనేక అగ్గారవాలు వస్తాయి, మీరు మంచి చేసినా ఇతరులు తిడుతూ ఉంటారు, ఇవస్తీ భలంచగలగాలి. ప్రత్యుతి ద్వారా మనకు కొన్ని ఇబ్బందులు రావచ్చును, మనుషుల ద్వారా కొన్ని ఇబ్బందులు రావచ్చును, అవస్తీ తట్టుకోగలగాలి, డైప్పన్ లోనికి వెళ్ళకూడదు, డైప్పన్ కూడా ఒక ఎమోషన్.

సాధనకు శాండేపన్ ఏమిటి అంటే శాంతచిత్తం కలిగిఉండాలి. మన డ్యూటీ ఏదో మనం నిర్వలంగా చేసుకొంటూ ఉండాలి. మీరు కర్తృత్వం పెట్టుకొన్న జిలగేబి ఈశ్వరసంకల్పమే. రైలులో ప్రయాణం చేసేవాడు రైలుకు బరువు ఎక్కువ అయిపోయింది, రైలు నన్న మోస్తోంది, పెట్టినూ మోస్తోంది, రైలుకు బరువు తగ్గించాలి అని ఆ పెట్టిను నెత్తిమీద పెట్టుకొన్నాడు. నెత్తిమీద పెట్టుకొన్నప్పుడు కూడా ఎవరు మోస్తున్నారు, ఆ పెట్టిను రైలో మోస్తోంది. పెట్టిను కింద పెట్టేసుకొన్నాడు అనుకోండి, అప్పుడు ఎవరు మోస్తున్నారు రైలే మోస్తోంది, అయితే ఇతను సుఖంగా ఉండవచ్చు. పెట్టి నీ నెత్తిమీద పెట్టుకొన్నట్లు నువ్వు కర్తృత్వం పెట్టుకొన్న జిలగేబి నీ సంకల్పం కాదు, ఈశ్వరసంకల్పమే జరుగుతుంది. కర్తృత్వం లేకుండా ఉంటారు అనుకోండి, ఆనందంగా ఉంటారు, వచ్చేబి ఏదో వస్తుంది, రాజిని ఏదో రాదు. కర్తృత్వం ఒకజేళ పెట్టుకొన్న అదనంగా ఏది రాదు. మీరు మంచి పనులు చేస్తున్నారు, జాపాలు ధ్యానాలు చేస్తున్నారు, అహంకారాన్ని మినహాయించి ఇవి అస్తి చేస్తున్నారు. సాధన చేసి దేసినైతే తొలగించుకోవాలి అనుకొంటున్నారో దానిని సాధనలో ఇన్వాల్ఫ్ చేయటంలేదు, ఇంక అటి ఎలా పోతుంది. మనలను పాడుచేయటానికి లోకంలో అనేక ఆకర్షణలు ఉంటాయి, దేసికి మనం గులకాకూడదు. మనలో ఏ బలహీనత ఉందో అదే మనకు గొప్పగా కనిపిస్తుంది. నీకు డబ్బు అంటే ఇప్పం అనుకో, డబ్బు తప్పించి ఈ

లోకంలో ఏమీ లేదు అనుకొంటావు. అనులు బయట ఏమీ లేదు నీలోపల ఉన్నదే బయట కనిపిస్తోంది. ప్రపంచం నీ బలహీనతలను చూపిస్తుంది. ఆ బలహీనతలను ప్రపంచం తొలగించదు, నీవు సాధన చేసి వాటిని తొలగించుకోవాలి. మనం నేర్చుకోవలసింది ఏమిటి అంటే జీవితంలో యాక్షన్ ఉండాలి గాని లయాక్షన్ ఉండకూడదు. మనం పనిచేస్తూ ఉండాలి, ఆ పని మనలను బంధించకూడదు. మనం చేస్తున్నపని మనలను బంధించకుండా చూసుకోగలిగితే అటి కర్తృయోగం అన్నారు, అటి నిన్ను అజ్ఞానంలో నుండి బయటకు తీసుకొని వస్తుంది. కర్తృఫలం పట్ల అపేక్ష పెట్టుకోవద్దు. కర్తృఫలం ఆశించవద్దని చెపుతున్నాను కదా అని అనులు కర్తృ అంటే విరక్తి పెట్టుకోవద్దు. పని మానివేస్తే జ్ఞానం ఎలాగూ రాదు, నీకు సాధిసులితనం వస్తుంది. అందుచేత నీవు చేసుకొనే పని ఏదో శ్రద్ధగా చేసుకో, లీవ్ ద రెస్ట్ టు గాక్ అంటే మిగిలినబి భగవంతుడికి వచిలెయ్యా అటి కర్తృ సిద్ధాంతం. మనం ఏమి చేస్తాము అంటే మన చేతిలో ఉన్న పని మానేసి దేవుడు ఇచ్చేదాని గులంచి ఆలోచిస్తాము.

మీకు ఒకోతలంపు వస్తే సంతోషంగా ఉంటుంది, ఒకో తలంపు వస్తే దుఃఖంగా ఉంటుంది. ఏ తలంపును అయితే ఇటి వద్దు, ఈ తలంపు నాకు రాకూడదు అని మీరు అనుకొంటారో అటి వ్యాపారప్పుడు మీకు దుఃఖం వస్తుంది, ఆ తలంపును పెల్కమ్ చేస్తూ ఉంటే అటి కూడా సంతోషాన్ని తీసుకొని వస్తుంది. రెండూ అబద్ధాలే, అటి మంచితలంపు అయినా, చెడు తలంపు అయినా రెండూ అబద్ధాలే, ఏ తలంపు వచ్చినా కూడా నీ స్వరూపం నుండి నువ్వు దూరమైపోతావు. ఉఱికే నీ పేరు స్వలించాను చీకటిలో నుండి పెలుతురులోనికి, అజ్ఞానంలో నుండి జ్ఞానంలోనికి జంప్ చేయటం జిలగిపోయింది అన్నారు అక్షరమణమాలలో భగవాన్. అంటే టిని అర్థం ఏమిటి అంటే కోటి సాధనల కంటే, కోటి విడ్చల కంటే, కోటి గ్రంథాలు చదవటం కంటే లిప్తమాత్రం గురువు అనుగ్రహం సరిపోతుంది మనం తలంచటానికి. మనం బాగుపడటానికి ఒన్ లుక్ ఈజ్ ఎనఫ్, ఒన్ టుచ్ ఈజ్ ఎనఫ్, వన్ వర్డ్ ఈజ్ ఎనఫ్. మన అందరి శలీరాలు ఇక్కడే ఉన్నాయి కాని మన మనస్సు ఇక్కడ లేదు అనుకోండి దానికి మనుకారం ఒక్కటే కారణం. మీకు ఎక్కడైతే మనుకారం ఉంటే మనస్సు అక్కడే ఉంటుంది. ఎవలకైనా విదైనా సహాయం చేయాలంటే చేయ్యవచ్చు కాని అక్కడ మనుకారం పెట్టుకోకూడదు. మీ మనస్సు ఎక్కడికైతే పాశోందో అక్కడ నుండి విట్టు చేయరు అనుకోండి దానికి లోచూపు కలుగదు, మనస్సుకు లోచూపు రాకుండా మీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. ఎప్పుడు కూడా సాధకులకు నాన్యయింటర్ఫియర్స్ ఫాలసీ

మంచిది. అవసరంలేని గొడవలలోనికి వెళ్ళకూడదు. అవసరం లేని గొడవలలోనికి వెళ్ళేతొలచి అహంకారం పెలగివాణితుంది. అయితే మన దేహాప్రారబ్ధంలో ఉన్న పని ఇష్టంగా చెయ్యాలి, అయిష్టంగా చెయ్యకూడదు. ఇష్టంగా చేస్తే వాతవాసనలు విశితాయి, కొత్తవాసనలు రావు. మనం చేసేపని అయిష్టంగా చేస్తాము. దాని వలన చాకిలీ ఎలాగు తప్పదు, వాతవాసనలు పాశువు, కొత్తవాసనలు వచ్చి మీదపడతాయి. మీరు సాయంత్రం పండుకునేముందు ఓం నమఃశివాయ, ఓం నమో భగవతే శ్రీ రఘుణాయ ఇలా మీకు ఇష్టమైనది ఏదో ఒకటి అనుకోండి. ఇష్టం ఉన్నచోట కష్టం ఉండదు. ఇలా మీకు ఇష్టమైన భగవంతుడి నామాస్తి జపించటం వలన ఆ మంత్రం మిమ్మల్ని అసత్యానికి దూరం చేస్తుంది. జపధ్యానములు చేస్తూ ఉంటే మీకు అవసరం లేని తలంపులు రావు. మిమ్మల్ని అవసరంలేని తలంపుల నుండి, అసత్యం నుండి దూరం చేసి సత్యం దగ్గరకు జిలపేదే నామజపం, జపధ్యానముల యొక్క ప్రయోజనం అదే. మీకు ఎవరికైనా శాంతి లేదు అనుకోండి బాహ్య పరిస్థితులు బాగాలేవు కాబట్టి మేము అశాంతిగా ఉన్నము అనుకోవద్దు. శాంతి అనేది బయటలేదు, అది శీ లోపలే ఉంది. బయటి వారు నిన్న మంచివాడు అన్నా ఆ మాటలతో కలవకూడదు, చెడ్డవాడు అన్నా ఆ మాటలతో కలవకూడదు. బయట మాటలతో కలవకూడదు, ఆ మాటలు వినకూడదు. ఆత్మజ్ఞానసముపార్బనకు పనికిరాని మాటలు వినకూడదు, మాటల్లాడకూడదు.

మీరు బయట ఏదో చేశారని దాని వలన మీకు మోఞ్చం వస్తుందని అనుకోవద్దు. దానికి దీనికి ఏమీ సంబంధం లేదు. మీరు లోపల టైనింగ్ అవ్యాలి. మనలో ఉన్న వాతవాసనలు పాశివాలి, కొత్తవాసనలు కలవకుండా ఉండాలి. లోకంలో మనం ఎవరితో అయినా మాటలడైనా, ఒక పని చేసినా, సాధన చేసినా లోపల మనం పాందవలసింది పాందాలి, అదే మన గమ్మం, అది గుర్తులో పెట్టుకోండి. ఆత్మజ్ఞాన సముపార్బనకు అవసరమైతే భూమి యొక్క అంచులదాకా నువ్వు ప్రయాణం చెయ్యటానికి సిద్ధంగా ఉండు అన్నాడు ఐన్స్టీన్. మీకు ఏదైనా కష్టం వచ్చింది అనుకోండి. ఆ కష్టం ధ్వారా నీలోని చెడ్డ అలవాట్లను తీసేయటానికి ఆ కష్టం పెడుతున్నాడు, అంతేగాని దేవుని అనుగ్రహం లేక కాదు. మీ వాసనలు పిండేసి మీ నోటిద్వారా కక్షించటానికి మిమ్మల్ని ఆ కష్టంలో పెట్టాడు. మంచివాలకే ఎక్కువ కష్టాలు వచ్చినట్లు మనకు కనిపిస్తాయి. కారణం ఏమిటి అంటే భగవంతుడు అనుకోంటాడట ఇంకో వంద జన్మలలో అనుభవించ వలసిన కర్తృ ఈ జన్మలోనే అనుభవింపచేయాలి అనుకొని ఒకటి తరువాత ఒకటి అనుభవించేసి ఇదే ఆఖాలజన్మకీంద చేసి మోఞ్చం ఇచ్చేస్తాడు. మీరు మోఞ్చం కోసం ఎదురుచూడవద్దు, అదే

వచ్చేస్తుంది. దేవుని సంకల్పమే తన సంకల్పం అనుకోనేవాడికి ఇంక దుఃఖం లేదు. ఎక్కడో లిబరేషన్ డాకా అక్కరలేదు, ఇక్కడ కొంతెనేపు మమకారం వదిలేసి చూడండి, ఎంతశాంతిగా ఉంటుందో మీకి తెలుస్తుంది. బయట కారణాల వలన విదైనా దుఃఖం వస్తోంది అనుకోండి, దానిని తీసుకోవద్దు. బయట గొడవలస్తీ బయట వదిలేయకుండా లోపలికి మింగేయటం వలన ఇంకా పాడైపోతున్నాము. మీరు ఆల్ఫాఫిబియల్ లైఫ్సి కనుక వదిలేస్తే జ్ఞానం దగ్గరకు మనం వెళ్ళటం కాదు, జ్ఞానమే మన దగ్గరకు వస్తుంది. మన శరీరం చనిపోయేరోజుకు నూటికి నూరుపాట్టు శాంతిగా సుఖంగా ఉన్నారు అనుకోండి, బాహ్యపరిస్థితులతోగాని, మీ కుటుంబ పరిస్థితులతోగాని సంబంధం లేకుండా మీరు నూటికి నూరుపాట్టు సుఖంగా ఉన్నారు అనుకోండి మీకు పునర్జ్వల లేదు. మనకు విడవవలసిన విడుపు మిగిలిపోయినప్పుడే పునర్జ్వల వస్తుంది, మీరు 100% ఆనందంగా ఉంటే పునర్జ్వలతో పనిలేదు.

(స్వద్వరు శ్రీనాస్తగూరి అసుగ్రహభాషణములు, 14-04-08, పాలకోడీరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువులల్లారా,

రాముడి నామాన్ని స్థలించుకోవటం వలన, రాముడి రూపాన్ని ధ్వనించటం వలన మనకు హృదయం విశాలమవుతుంది, మనస్సు పవిత్రం అవుతుంది, బుధి ధర్మాన్ని అంటిపెట్టుకొని ఉంటుంది. రాముడిని మర్యాద పురుషాత్మముడు అంటారు. రామ నామాన్ని తారకనామం అంటారు అంటే మనలను తలించే నామం. విష్ణుసహస్ర నామాలు చేసే తక్కి మీకు లేకపోతే ఒక్క రామనామం చాలు అంత ఫలితం వస్తుంది. సర్వసాధారణంగా మనం ఏమి చేస్తాము అంటే మన సుఖం కోసం ఇతరుల సుఖాలను విరిగించతాము కాని రాముడు అలా కాదు ఇతరుల సుఖంకోసం తన సుఖాన్ని వదులుకొనేవాడు, వాడే రాముడు. శ్రీరామనవమిని త్రద్ధగా చేసేవాలికి, రామనామం త్రద్ధగా చేసేవాలికి ధనం, సుఖం రెండూ వస్తాయని సాంప్రదాయంలో ఉంది. రామాయణం త్రద్ధగా చదివేవాలికి ధనం వస్తుందని, భారతం త్రద్ధగా చదివేవాలికి జయం కలుగుతుందని, భాగవతం త్రద్ధగా చదివే వాలికి వైరాగ్యం వస్తుందని హిందూ సాంప్రదాయంలో చెప్పుతారు. రట్టించేబి రామాయణం అని చెప్పుతారు. ఏకాగ్రత ఎలా ఉండాలి, సత్కాన్ని ఎలా అంటిపెట్టుకొని ఉండాలి ఇవన్నీ రామాయణంలో చాలా ఏవరంగా చెప్పేడు. కొంతమంది పరిస్థితులు బాగా ఉన్నప్పుడు బాగానే ఉంటారు, కష్టాలు వచ్చినప్పుడు చెదిలపోతూ ఉంటారు, ఇవన్నీ ఎలా తట్టుకోవాలో మీకు రామాయణంలో చూపిస్తారు. హనుమాన్ గొప్ప సుందరుడు, రెండు కళ్ళ కాదు మనం వెయ్యి కళ్ళ పెట్టుకొన్న వాడి సాందర్భాన్ని చూడటానికి సలపోవు. అటువంటి